

จอมขวัญ สุทธีนนท์ 2551: การศึกษาโครงสร้างประโยคความซ้อนในผลงานแปลและเรียบเรียงของ
ระวี ภาวิไล ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ประเทือง ทินรัตน์, Ph.D. 144 หน้า

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างประโยคความซ้อนในผลงานแปลและเรียบเรียงของ
ระวี ภาวิไล ตลอดจนศึกษาประเภทของประโยคความซ้อน อันได้แก่ ประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยาย
ในหน่วยนาม ประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยกริยา และประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยาย
ในหน่วยนามและหน่วยกริยา

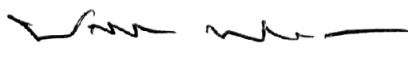
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาโครงสร้างประโยคความซ้อนในผลงานแปลและเรียบเรียง
ของ ระวี ภาวิไล คือ ประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนาม จำนวน 135 ประโยค ประโยคความซ้อน
ที่มีประโยคขยายในหน่วยกริยา จำนวน 80 ประโยค และประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนามและ
หน่วยกริยา จำนวน 3 ประโยค รวมประโยคความซ้อนทั้งสิ้น 218 ประโยค

ผลการศึกษาสรุปว่า ระวี ภาวิไล ใช้ประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนามมากที่สุด
พบทั้งสิ้น 135 ประโยค โดยพบประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนามที่เป็นประโยคความเดียว
มากที่สุด จำนวน 68 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 31.19 พบประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนามที่เป็น
ประโยคความรวมรองลงมา จำนวน 60 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 27.52 และพบประโยคความซ้อนที่มีประโยค
ขยายในหน่วยนามที่เป็นประโยคความซ้อน น้อยที่สุด จำนวน 7 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 3.21 ระวี ภาวิไล
ใช้ประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยกริยารองลงมา พบทั้งสิ้น 80 ประโยค โดยพบประโยคความซ้อน
ที่มีประโยคขยายในหน่วยกริยาที่เป็นประโยคความรวม มากที่สุด จำนวน 57 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 26.15
พบประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยกริยาที่เป็นประโยคความเดียวรองลงมา จำนวน 20 ประโยค
คิดเป็นร้อยละ 9.17 และพบประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยกริยาที่เป็นประโยคความซ้อนน้อยที่สุด
จำนวน 3 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 1.38 และ ระวี ภาวิไล ใช้ประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนาม
และหน่วยกริยา น้อยที่สุด พบทั้งสิ้น 3 ประโยค โดยพบประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนามและ
หน่วยกริยาที่เป็นประโยคความเดียว มากที่สุด จำนวน 2 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 0.92 พบประโยคความซ้อน
ที่มีประโยคขยายในหน่วยนามและหน่วยกริยาที่เป็นประโยคความซ้อน น้อยที่สุด จำนวน 1 ประโยค คิดเป็น
ร้อยละ 0.46 ไม่พบประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนามและหน่วยกริยาที่เป็นประโยคความรวม

และจากการศึกษาโครงสร้างประโยคความซ้อนในผลงานแปลและเรียบเรียงของ ระวี ภาวิไล
พบหน่วยเชื่อมระหว่างประโยคหลักกับประโยคขยาย และ ประโยคขยายกับประโยคขยาย ทั้งสิ้น 279 ครั้งที่ใช้
มากที่สุด คือ “ว่า” จำนวน 86 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.82 รองลงมา คือ “ที่” จำนวน 76 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.24
และน้อยที่สุด คือ “ซึ่ง” จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.36

จอมขวัญ สุทธีนนท์

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

29 / พ.ค. / ๕1

Jomkwan Sudhinont 2008: A Study of the Structures of Complex Sentences in Rawee Pawilai's Translations. Master of Arts (Thai), Major Field: Thai Language, Department of Thai Language. Thesis Advisor: Associate Professor Pratuang Dinnaratna, Ph.D. 144 pages.

The objectives of this study were to investigate the structures of complex sentences in Rawee Pawilai's translations and the types of complex sentences structures, namely, complex sentences with noun unit modifiers; complex sentences with verb unit modifiers; and complex sentences with noun unit modifiers and verb unit modifiers.

The samples for this study were the complex sentences in Rawee Pawilai's translations with the total number of 218 classified to be 135 sentences with a subordinate clause embedded in the noun unit; 80 sentences with a subordinate clause embedded in the verb unit; and 3 sentences with a subordinate clause embedded in both the noun unit and the verb unit.

In the research result, it was found that Rawee Pawilai used in his work the biggest number of 135 complex sentences with subordinate clause embedded in their noun unit. In those sentences it was found that most types of sentences having simple sentences as their subordinate clauses, numbering 68, or 31.19 of percentage. The next smaller number was of the sentences having compound sentences as their subordinate clause with number of 60, or 27.52 of percentage. And the smallest number was of the sentences with complex sentences as their subordinate clause, i.e. 7 sentences, or 3.21 percent. It was also found that other 80 sentences had a subordinate clause embedded in the verb unit. And 57 sentences of those sentences, or 26.15 percent had compound sentences as their subordinate clause, while 20 sentences or 9.17 percent had simple sentences, and 3 sentences had complex sentences, respectively. The least number was of the sentences with a subordinate clause embedded in the noun unit and the verb unit, i.e. only 3 sentences. Two of them had simple sentences as their subordinate clauses, and another one was with complex sentences, or with the percentages of 0.92 and 0.46, respectively. The compound subordinate clause was not found.

From the study of the structures of complex sentences in Rawee Pawilai's translations, it was found that conjunctions were used for a total of 279 times between main clauses and subordinate clauses, and between subordinate clauses and subordinate clauses. The conjunction "that" was used most frequently, 86 times or 30.82 percent, followed by "that" 76 times or 27.24 percent, and "which" was used the least frequently, only one time or 0.36 percent.

Jomkwan Sudhinont.

Student's signature

P. Dinnaratna

Thesis Advisor's signature

29 / 05 / 08